

мянната в числените съотношения като резултат от демографското поведение и движението на населението. Изследва се развитието на етносите като социокултурни среди с различно отношение към религията (Божиков 1994). Правят се социологически изследвания, едно от които е за самосъзнанието за етническа принадлежност, предоставящо възможности за прегрупиране на населението по етнически признак (Тилкиджиев и др. 1996), за социално-демографските структури на ромското население, половата и възрастовата структура по етнически групи (Димова и колектив 2004)⁴ и др.

Промените в демографското развитие на страната са резултат от въздействието на множество фактори през различни исторически етапи. Те засягат и етническата структура на населението. Трите основни признака за определяне на етническия му състав са застъпени различно в преброяванията на населението. Така в преброяванията след Освобождението в страната, на 31. XII. 1880 г. (1. I. 1981 г.) в Княжество България; на 31 .XII 1884 г. (1. I. 1885 г.) в Източна Румелия; след Съединението на България, през 1887 г. (1888 г.) и 1892 г.(1893 г.), етническият състав на населението е определен по признаците вероизповедание и майчин език ¹ (табл. 1).

Според преброяванията в страната от 1900 г. етническите групи се определят и по признака народност, който при преброяването през 1956 г. се наблюдава единствен, а при преброяванията през 1965 г. и 1975 г. — народност и майчин език. Населението по етнически групи през 1985 г. не е наблюдавано. В последните две преброявания, проведени през 1992 г. и 2001 г., се наблюдават признаците: етническа група, вероизповедание и майчин език. За периода 1981 г. — 2001 г. населението на страната ни се увеличава около 3 пъти. Числеността на ромското население бързо

⁴ Димова, Л. и колектив. Ромите, другото измерение на промените. С., Фондация “Партньори — България”, 2004.

⁵ Донков, К. Етническият състав на населението в България. Статистика, бр. 2. С., 1994 с.36.